ชื่อเรื่อง	การศึกษาการพัฒนาเทียนพื้นเมืองเพื่อใช้ประ โยชน์เป็น ไม้ดอก
	ไม้ประคับ
ชื่อผู้เขียน	นายธนะภูมิ เหล่าจันตา
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิค สาขาวิชาพืชสวน
ประธานกรรมการหลักสูตร	ผู้ช่วยศาสดราจารย์ ดร.เฉลิมศรี นนทสวัสดิ์ศรี

บทคัดย่อ

การศึกษาการพัฒนาพันธุ์เทียนพื้นเมืองเพื่อใช้ประโยชน์เป็นไม้ดอกไม้ประดับโดย การผสมข้ามชนิด เริ่มจากการศึกษาจำนวนโคร โมโซมของเทียนพื้นเมืองในประเทศไทย 17 ชนิดพบ จำนวนโครโมโซมของเทียนตั้งแต่ 2n =10 ถึง 2n = 34 จากนั้นศึกษาหาความสัมพันธ์ทางพันธุกรรม ของเทียนทั้ง 17 ชนิด โดยเทคนิด RAPD จัดกลุ่มโดย UPGMA สามารถแยกความใกล้ชิดทาง พันธุกรรมของ เทียนออกเป็น7 กลุ่มกลุ่มที่ 1 Impatiens violaeflora I. psittacina I. garrettii และ I. spectabilis กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย I. chinensis กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย I. longiloba I. parishii และ I. daraneenae กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วย I. duclouxii I. santisukii และI. sirindhorniae กลุ่มที่ 5 ประกอบด้วย I. nalampoonii กลุ่มที่ 6 ประกอบด้วย I. mirabilisและ I. sp. nov. 'Thunbergioides' กลุ่มที่ 7 ประกอบด้วย I. namkatensis I. kamtilongensis และ I. mengtszeana เมื่อศึกษาความมีชีวิตของละออง เกสรโดยการข้อม Acetone carmine พบว่าความมีชีวิตของละอองเกสรของ I. mirabilis I. longiloba I. sirindhorniae I. nalampoonii I. namkatensis และ I. spectabilis มีมากที่สุดคือร้อยละ 99.77, 99.76, 99.62, 99.62, 99.54 และ 99.20 ตามลำคับเมื่อนำละอองเกสรมาเพาะเลี้ยงบนอาหารสังเคราะห์ที่ระคับ ความเข้มข้นน้ำตาล 10 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเหมาะสมสำหรับการงอกของหลอคละอองเกสรในพืชสกุล เทียนพบว่า I. mirabilis I. spectabilis และ I. santisukii มีความสามารถในการงอกหลอดเกสรมากที่สุด คือร้อยละ 92.85, 92.85 และ 92.76 ตามลำดับแต่ไม่พบละอองเกสรที่มีชีวิตและการงอกของหลอค ละอองเกสรใน I. psittacina การศึกษาความสามารถในการงอกของละอองเกสรบนขอคเกสรเพศเมีย และการงอกหลอดเกสรลงในก้านชูเกสรเพศเมียนั้น พบว่าหลอดเกสรของ I. santisukii สามารถงอก บนขอดเกสรเพศเมียและสามารถงอกผ่านก้านชูเกสรเพศเมียของ I. violaeflora ได้ ละอองเกสรของ I. spectabilis ไม่สามารถงอกหลอดลงบนขอดเกสรเพศเมียของ I. santisukii ได้และละอองเกสรของ I. daraneenae สามารถงอกหลอดเกสรลงบนขอดเกสรเพศเมียแต่ไม่สามารถงอกหลอดลงในก้านชู เกสรเพศเมียของ I. violaeflora ได้ เมื่อทำการผสมเกสรจำนวน 110 คู่ผสม พบว่าคู่ผสมระหว่าง I. santisukii X I. violaeflora มีการผสมติดมากที่สุดคือร้อยละ 8.66 รองลงมาคือคู่ผสมระหว่าง

I. violaeflora X I. santisukii I. duclouxii X I. violaeflora I. chinensis X I. violaeflora unz I. nalampoonii X I. spectabilis มีร้อยละการผสมติด 8.44, 8.44, 0.05 และ 0.05 ตามลำตับส่วนกู่ผสม อื่น นั้นไม่สามารถผสมติด ทั้งนี้กู่ผสมระหว่าง I. violaeflora X I. santisukii มีจำนวนเมล็คเฉลี่ยต่อผล มากที่สุดคือ 6.33 เมล็ดและมีเมล็ดสมบูรณ์มากที่สุด คือร้อยละ 93.33 การผสมข้ามชนิตระหว่างเทียน พื้นเมืองและเทียนพันธุ์การค้า จำนวน 12 ลู่ผสม พบว่าลู่ผสมระหว่าง I. balsamina X I. parishii มีการ ผสมติดมากที่สุดคือร้อยละ 83.44 รองลงมาคือกุ่ผสมระหว่าง I . walleriana X I. spectabilis I. spectabilis X I. walleriana และ I. parishii X I. balsamina มีการผสมคิดร้อยละ 73.32, 72.21 และ 55.55 ตามลำคับส่วนคู่ผสมอื่นนั้นไม่สามารถคิดผลได้ เมื่อนำเมล็ดอ่อนของลูกผสมข้ามชนิดมา เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตร MS ร่วมกับ BA 1 มิลลิกรัมต่อลิดร GA 1 มิลลิกรัมต่อลิดร และ NAA 0.1 มิลลิกรัมค่อลิตร พบว่า เมล็ดจากคู่ผสมระหว่าง I. santisukii X I. violaeflora I. violaeflora X I. santisukii และ I. balsamina X I. parishii มีการพัฒนาเป็นด้นอ่อน ส่วนเมล็ดจากคู่ผสมระหว่าง I. chinensis X I. violaeflora และ I. nalampoonii X I. spectabilis ไม่มีการพัฒนา การเพิ่มชุดโครโมโซม ของเทียนพื้นเมืองพบว่ากวามเข้มข้นของสาร โกลชิซิน 800 ppm สามารถชักนำให้เกิดค้นเดครา พลอยค์ใน I. violaeflora สูงสุดคือร้อยละ 11.22 เมื่อนำมาผสมกับ I. spectabilis (2n) พบว่ามีการผสม ดิคมากที่สุดคือ 28.88 แต่ผลร่วงภายหลังการผสม 5 วัน กู่ผสมระหว่าง I. parishii (2n) X I. violaeflora (4n) พบว่ามีการผสมติดคือ ร้อยละ 17.77 แด่ผลร่วงภายหลังผสม 4 วัน คู่ผสมระหว่าง I.namkatensis (2n) X I. violaeflora (4n) มีการผสมดิตร้อยละ 8.88 แต่ผลร่วงภายหลังการผสม 5 วันส่วนคู่ผสมอื่น นั้นไม่สามารถติดผลได้ จากผลการทดลองทั้งหมดสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมไม่มี ความสัมพันธ์กับจำนวนโครโมโซม แต่จะสัมพันธ์กับลักษณะทางกายวิภาค วิสัย และนิเวศวิทยาของ แต่ละชนิดพันธุ์ เมื่อนำข้อมูลของจำนวนโครโมโซม ความสัมพันธ์ทางพันธุกรรม ความมีชีวิต และ ้ความสามารถในการงอกหลอดของละอองเกสรมาใช้เป็นข้อมูลในการเลือกกู่ผสมพบว่าการติดผลนั้น ขึ้นกับจำนวนโครโมโซม โดยเทียนในบางคู่ผสมที่อยู่ค่างกลุ่มแค่มีจำนวนโครโมโซมเท่ากันมักจะ ผสมดิด และเมื่อเพิ่มจำนวนโครโมโซมให้ใกล้เคียงกันพบว่าสามารถติดผลเพิ่มเติมได้ในบางกุ่ผสม แต่ผลจะมีการพัฒนาเพียงระยะหนึ่งและหลุดร่วงไป เมื่อทำการผสมเทียนพื้นเมืองกับพันธุ์การก้า พบว่าบางชนิคสามารถผสมติดและ ได้ลูกผสมที่มีลักษณะของทั้งพ่อและแม่ แต่ลักษณะดอกของ ลูกผสมยังขาดความสวยงาม โดดเด่นไม่สามารถใช้เป็นการค้าได้ ลูกผสมจากการใช้ด้นแม่พันธุ์ที่เป็น พืชหลายฤดูจะเป็นพืชหลายฤดู แต่หากใช้แม่พันธุ์เป็นพืชล้มลูก ลูกที่ได้จะเป็นพืชล้มลูกด้วยเช่นกัน ซึ่งข้อมูลทั้งหมคนี้จะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงพันธุ์เทียนต่อไปในอนาคต คำสำคัญ: โครโมโซม, ลูกผสมข้ามชนิด, RAPD, การช่วยชีวิคเอ็มบริโอ, โคลซิซิน, Impatiens,

Balsaminaceae

A Study On Development Of Thai Native Impatiens For Ornamental Purpose Mr. Tanapoom Laojunta Master of Science in Horticulture Assistant Professor Dr. Chalermsri Nontaswatsri

ABSTRACT

A study on development of Thai native Impatiens for ornamental purpose via interspecific crosses started from an investigation on chromosome number in somatic cells of 17 Impatients species, which found that the chromosomes number of each species varies from the lowest 2n = 10 to the highest 2n = 34. Genetic relationship among the 17 Impatients species was evaluated based on the UPGMA cluster analysis. The result indicates seven clusters; Cluster 1 consists of Impatiens violaeflora, I. psittacina, I. garrettii and I. spectabilis; Cluster 2 contained only I. chinensis; Cluster 3 consists of 3 species, I. longiloba, I. parishii and I. daraneenae; Cluster 4 consist of 3 species, I. duclouxii, I. santisukii and I. sirindhorniae; Cluster 5 contained only I. nalampoonii; Cluster 6 consists of 2 species, I. mirabilis and I. sp. nov. Thunbergioides'; Cluster 7 consists of 3 species, I.namkatensis, I. kamtilongensis and I. mengtszeana. Pollen viability was investigated by staining with acetone carmine. The result shows that I. mirabilis, I. longiloba, I. sirindhorniae, I. nalampoonii, I. namkatensis and I. spectabilis had the highest pollen viability percentage of 99.77%, 99.76%, 99.62%, 99.62%, 99.54% and 99.20% respectively. An investigation on pollen germination with the culture in media found that a medium containing 10% sucrose is suitable for pollen germinations. Pollens of I. mirabilis, I. spectabilis and I. santisukii had the highest germination percentage 92.85%, 92.85% and 92.76% respectively but could not germinate in I.psittacina. A study of pollen germination on the stigma surface and growth of pollen tube into the style shows that I. santisukii pollens germinated well and pollen tubes grew normally into the style of I. violaeflora, whereas I. spectabilis pollens could not germinate on the stigma surface of I. santisukii. Impatiens daraneenae pollens germinated well on the stigma surface of I. violaeflora but the pollen tube could not penetrate into the style. A total of 110 interspecific hybridization crosses were done and results show that I. santisukii X I. violaeflora had the highest fruit setting percentage (8.66%), whereas

Title

Author

Degree of

Advisory Committee Chairpersion

I. violaeflora X I. santisukii, I. duclouxii X I. violaeflora, I. chinensis X I. violaeflora and I. nalampoonii X I. spectabilis had a high fruit setting percentage of 8.44%, 8.44%, 0.05% and 0.05% respectively. Other crosses could not produce any fruits. Crosses between I. violaeflora X I. santisukii gave the highest seed number per fruit (0.67-1.3) and also showed the highest vigorous seed percentages (93.33%). Interspecific hybridizations between 12 Thai native Impatiens and commercial varieties found that I. balsamina X I. parishii gave the highest fruit setting percentage (83.44%), whereas I. walleriana X I. spectabilis, I. spectabilis X I. walleriana and I. parishii X I. balsamina gave a high fruit setting percentage of 73.32%, 72.21% and 55.55 % respectively. Other crosses could not produce any fruits. Immature seed cultures were done on an MS medium containing 1 mg L¹ BA, 1 mg L⁻¹ GA and 0.1 mg L⁻¹ NAA. The result shows that all crosses between I. santisukii X I. violaeflora, I. violaeflora X I. santisukii and I. balsamina X I. parishii were succesfull in seedling regeneration. The resulting plantlets showed a high survival percentage (100%), whereas crosses between I. chinensis X I. violaeflora and I. nalampoonii X I. spectabilis did not succeed. For chromosome doubling, 800 mg L⁻¹ colchieines was applied for *I. violaeflora* where a chromosome doubling percentage at 11.22% was detected. After crossing with I. spectabilis, the mother plant showed the highest fruit setting percentage at 28.88% but later dropped off 5 days afterwards. Crosses between I. parishii (2n) X I. violaeflora (4n) showed a high fruit setting percentage at 17.77% but fruit-drop occurred 4 days afterwards. Impatiens namkatensis (2n) X I. violaeflora (4n) showed a fruit setting percentage at 8.88 % but fruit-drop occurred 5 days afterwards. Other crosses eould not produce any fruits. From previous results can be concluded that the genetic relationship seems not related to chromosome number but morphology and ecology. More percentage of fruit setting occurred in crossing between species which have same or nearly same chromosome number. Fruit setting could be found after chromosome doubling for some crosses but fruit-drop usually occurred afterwards. After crossing with commercial varieties, the hybrids adopted some characteristics from their parents but seem not so beautiful enough for commercial use. Some characteristics of the hybrids which were inherited from its mother are the habit, perennial or annual.

Keywords: Chromosome, Interspecific Hybrid, RAPD, Embryo rescue, Colchicines, Impatiens, Balsaminaceae